

1990 - 2020 කාල සීමාවෙහි සිංහල නවකතා රචකයන් විසින් උපයුක්ත ආධ්‍යාන රීතිවල විසදාගතා

(ලියනගේ අමරකීර්ති, එරික් ඉලයප්ආරච්චි, කීර්ති වැලිසරගේ හා සමන් වික්‍රමාරච්චිගේ නවකතා ආශ්‍රිත අධ්‍යයනයක්)

නනුජා අග්‍රනී ගමගේ

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

thanujagamage1226@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

සිංහල නවකතාවේ ප්‍රභවය, මෙරට පැවති සම්භාව්‍ය කතා කලාවේ ක්‍රමික විකාසනය, බටහිර නවකතා කලාවේ ආභාසය මෙන් ම 19වන සියවසේ මැද භාගයේ ඇති වූ ශාස්ත්‍රීය පුනර්ජීවනය නිසා සිදු වූ බව සැලකිය යුතු ය. බටහිර සාහිත්‍යයේ විවිධ ආධ්‍යාන රීතිවල ආභාසය සමාරම්භක යුගයේ පටන් ලැබූ ද පුද්ගල චරිතාභ්‍යන්තරය විචරණය කරන නවකතා විරාගය රචනාවීමත් සමග බිහි විය. සිරි ගුනසිංහගේ හෙවනැල්ල නවකතාව මෙහි සන්ධිස්ථානයකි. 1960 - 1990 කාල පරිච්ඡේදය තුළ බිහි වූ නවකතා නිර්මාණ බහුතරයක් යථාර්ථවාදී නිර්මාණ ලෙස සැලකිය හැකි වුවත් විශ්ව සාහිත්‍යයේ ආභාසය ලබමින් විවිධ ආධ්‍යාන රීති භාවිතයට නවකතාකරුවන් දැක්වූ උනන්දුව මේ යුගයේ දී කැපී පෙනේ. මෙම වකවානුවේ මධ්‍ය භාගය තුළ මෙරට සිදු වූ සමාජ, දේශපාලනික පෙරළි හා ගැටුම් මෙරට නවකතා සාහිත්‍යය කෙරෙහි ද බලපැවැත්විණ. ඒ අනුව යථාර්ථවාදය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම සඳහා සමාජ වාතාවරණයෙන් ම පෙලඹීමක් සිදුවුණු අතර එකී ප්‍රවේශය ඉක්මවා ගිය සංවාදයක් සමාජය තුළ ජනනය විය. කාලයක් තිස්සේ පර්යේෂණාත්මක මට්ටමින් සිංහල සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණයට යොදාගැනුණු බටහිර නිර්මාණාත්මක සංකල්ප නොහොත් රචනා රීති නවකතාකරණයෙහි ලා බහුල ලෙස භාවිත වනු පෙනෙන්නේ 1990 – 2020 කාල පරිච්ඡේදය තුළ ය. ඒ අනුව ලියනගේ අමරකීර්ති, එරික් ඉලයප්ආරච්චි, කීර්ති වැලිසරගේ හා සමන් වික්‍රමාරච්චි යන තෝරාගත් නවකතා රචකයින්ගේ නිර්මාණ මෙම අධ්‍යයනය මගින් විමර්ශනය කෙරේ. මෙකී පර්යේෂණයේ ගැටලුව වන්නේ 1990-2020 කාල පරිච්ඡේදයේ රචිත නවකතා මගින් නිරූපිත විසදාගත ආධ්‍යාන රීති මොනවා ද? යන්න යි. ඒ අනුව නවකතා රචකයන් විසින් භාවිත නිර්මාණ රීතිවල විසදාගතා මෙන් ම ඒ ඒ නවකතා මගින් නිරූපිත බහුවිධ ආධ්‍යාන රීති කෙරෙහි ද මෙහි දී අවධානය යොමු වේ. පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වන්නේ, මෙම කාල පරිච්ඡේදය තුළ රචිත නවකතා කෙරෙහි බලපෑ බටහිර සාහිත්‍යයෙහි බලපෑම හා ආධ්‍යාන රීතිවල පවතින විසදාගතභාවය හඳුනා ගැනීම යි. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ පුස්තකාලය හා අන්තර්ජාල මූලාශ්‍රය භාවිත කෙරෙන අතර පෙර දැක්වූ නිර්මාණකරුවන්ගේ ග්‍රන්ථ ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස ද අදාළ විචාරවාද පිළිබඳ විචාර ග්‍රන්ථ ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස ද යොදා ගනිමින් පර්යේෂණය සිදු කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද: ආධ්‍යාන රීති, ආභාසය, බටහිර විචාරවාද, විසදාගතා, සිංහල නවකතා

Disparities in Narrative styles Used by Sinhala Novelists : 1990 - 2020

(A study based on Liyanage Amarakirithi, Eric Ilayapaarachchi, Keerthi welisarage and Saman Wickremarachchi's novels)

Thanuja Gamage

University of Kelaniya

thanujagamage1226@gmail.com

Abstrac

The novel has a unique place among other literature genres. It can be noted that the origin of the Sinhala novel took place at the beginning of the 20th century as a result of the gradual evolution of the classical storytelling in Sri Lanka, the inspiration of the western novel art and the academic revival that took place in Sri Lanka in the middle of the 19th century. Although the influence of various narrative styles of western literature started in the opening period, the use of Sinhala novelists in their creations, going slightly beyond the realistic method, is more noticeable with the group of novels that comment on the personal character from the 1950s. Siri Gunasinghe's novel *Hewanella* is a turning point here. Although the majority of Sinhala novels produced in the period of 1960-1990 can be considered as realistic works, the interest shown by novelists in the use of various narrative rules inspired by universal literature is notable in this era. The social and political upheavals and conflicts that took place in the country during the middle half of this period also affected the novel literature in the country. Accordingly, there was an impetus from the social environment itself to reject realism and a conversation about literature that exceeded realism was generated in the society. Western critical concepts or composition rules, which have been used to create Sinhala literature at an experimental level for a long time, seem to be widely used in novelization in the period of 1990 - 2020. The main objective of using novels published in this period as the field of study of this research was to study the impact of those concepts. Under that, the works of selected novelists Liyanage Amarakirithi, Eric Ilayapaarachchi, Keerthi Welisarage, Saman Wickramarachchi are investigated in this study. The problem of this research is, what are the descriptive narrative rules depicted in the novels written in the period (1990-2020) to go Accordingly, attention is paid here to the differences in the design rules used by novelists as well as to the multiple narrative rules depicted through a single novel. The main purpose of the research is to identify the differences in the narrative rules and the Western literary influence that influenced the novels written in this period. Under the qualitative research methodology, the methods of using library books and literature survey were used and the research is done using the books of the a fore mentioned designers as the primary source and the critical books of the related criticisms as the secondary sources.

Keywords: Disparities, Inspiration, Narrative Rules, Sinhala Novels, Western critical concepts